

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: **JOURA Adam**

Obor: Herectví ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Vít, Neznal, Ph.D.

LA PUTYKA

Adam Joura původně plánoval reflektovat průběh zkoušení inscenace Cesty, která měla být vrcholem oslav deseti let souboru Cirk La Putyka. Kvůli zastavení veškerého kulturního provozu během koronavirové krize však byla premiéra přesunuta na rok 2021, a tak musel hledat náhradní plán. A přišel s důvtipným řešením, u kterého mohl nepochybně jednak zúročit předešlý započatý výzkum a jednak není původnímu tématu až tak vzdálené, jak by se mohlo na první pohled zdát. Namísto inscenovaných Cest sledoval cesty skutečné - cestu souboru na české scéně za deset let existence, cestu jednotlivých členů, kterou v Cirk La Putyka ušli, a v neposlední řadě svou vlastní cestu v souboru.

Strukturu práce lze rozdělit na tři části - v první se Joura pokouší vymezit specifika nového cirkusu, ve druhé se věnuje vybraným inscenacím Cirk La Putyka - vlastní analýzy doplňuje krátkými medailonky předních tváří souboru, a ve třetí popisuje další aktivity Cirk La Putyka - dětské studio, projekt #kulturunezastavis a plány souboru na další sezóny.

V první části práce diplomantovi nelze upřít snahu o vlastní pojmenování specifík nového cirkusu a především vzniku jevištní metafory. Bohužel svá tvrzení opírá pouze o jediný zdroj, chybí jim širší historicko-teoretické souvislosti, a proto ne vždy působí zcela přesvědčivým dojmem. Nicméně Jouraova práce neaspíruje na teoretickou práci o novém cirkusu a tak je tato úvodní kapitola i přes zmíněné výtky pro základní vhled do tématu dostačující.

Druhá, nejobsáhlejší pasáž práce, je věnována tvorbě Cirk La Putyka, přibližuje vznik vybraných inscenací a jednotlivé členy. Výběr inscenací je částečně podřízený medailonkům herců, akrobatů, režisérů a hudebníků, ale přesto si myslím, že velmi dobře sleduje cestu, kterou soubor za celých deset let prošel. Snad bych doplnil pouze inscenaci ADHD, ve které byli obsazeni výhradně zahraniční akrobáté a navíc si Rostislav Novák ml. přizval ke spolupráci předního českého dramaturga Jana Tošovského, a také Black Black Woods, která se svou poetikou vymyká z dosavadní tvorby Cirk La Putyka a byli k ní přizvaní externí režiséři Jozef Fruček a Linda Kapetanea.

Analýzy jednotlivých inscenací přinášejí zajímavé a podnětné postřehy, v některých případech jsou ale také příliš obecné. Joura např. v práci píše, že Honey je podle něj „nejméně vyvedené“, protože „se vůbec nepovedlo propojit mluvené slovo s jednoduchou párovou akrobacií. V představení Honey divák nenalezne žádné akrobatické prvky, které by měly za úkol vzbudit údiv. Ani příběh, symbolizovaný činohrou, není patrný jasný výsledek.“ A to je bohužel celé zdůvodnění. Takové tvrzení by však zasloužilo detailnější rozbor, argumentaci, srovnání činoherního herectví s akrobacií atd.

Za problematičtější ovšem v této části považuji spíš jednotlivé medailonky herců. Joura jimi chce doložit, že Cirk La Putyka netvoří pouze duo uměleckého a výkonného ředitele, nicméně zvolený formát mu bohužel v některých případech sklouzává k bulvárnímu psaní, nehledě na to, že někdy zcela pomíjí podstatné informace - u Rostislava Nováka ml. např. zcela chybí sdělení, že je potomkem osmé generace rodiny Kopeckých. Nabízí se srovnání s nedávno premiérováním dokumentem Na krev, který sleduje Cirk La Putyku na pozadí vztahu Rostislava Nováka ml. a jeho bratra Víta Nováka a byť je naprosto odlišným formátem, přináší poměrně komplexní výpověď o osobním i pracovním životě obou protagonistů. Joura v této části nejspíš vycházel z rozhovorů, které s jednotlivými členy vedl a je škoda, že je nezařadil alespoň jako přílohu práce. Nepochybně by těmito výtkám alespoň částečně předešly.

V neposlední řadě se diplomant v této kapitole věnuje i vlastní tvorbě v Cirk La Putyka. Zde je nutné docenit hlavně rozdíl mezi tím, jak dokázal svou hereckou zkušenost a tvorbu Joura reflektovat v bakalářském stupni, a jak nyní o několik let později v diplomové práci.

Poslední část práce se věnuje ostatním aktivitám Cirk La Putyka, seznamuje nás např. s dětským studiem nebo iniciativou #kulturunezastavis. V případě Studia Cirk La Putyka by práci jistě prospěl alespoň letmý vhled do aktuální situace na poli výuky nového cirkusu (srovnání s Cirqueonem, absence výuky na vysokoškolské úrovni ad.). V případě aktivit během koronavirové krize pak nelze pominout platformu (A)live.

I přes tyto výtky, dílčí gramatické a stylistické nedostatky však práci doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 7.6. 2020

MgA. Vít Neznal, Ph.D

Otázky:

Uvedte příklad alespoň dvou novocirkusových souborů (inscenací), které ve své tvorbě přistupují k cirkusovým dovednostem a jejich využití v představení jinak než Cirk La Putyka.

V čem se liší zkoušení s režisérem, který je na zkouškách přítomný pouze přes ZOOM, a s režisérem fyzicky přítomným na zkouškách?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

.....

p o d p i s